

For hærens vedkommende har man i bemærkningerne til forsvarsloven forudsat, at overgangen til den kortere tjenestetid blev gennemført våbenvis, når det fornødne frivillige personel til det pågældende våben var tilvejebragt, og normalt således at nedsættelsen fandt sted i to tempi, først til 14 måneder og derefter til 12 måneder, efterhånden som forudsætningerne herfor blev opfyldt. Det samlede behov for stampersonel i hæren som følge af nedsættelse af tjenestetiden til 14 og 12 måneder var beregnet til henholdsvis 4.700 og 5.700 frivillige. Siden ordningens gennemførelse i 1960 er antallet af frivillige i hæren steget fra ca. 1.200 til ca. 2.900 frivillige, og for pansertropperne, telegraftropperne og forsyningstropperne har tilgangen af stampersonel været af en sådan størrelse, at tjenestetiden i 1964 har kunnet nedsættes til 14 måneder.

I søværnet gennemførtes allerede i 1960 en nedsættelse af tjenestetiden til 14 måneder. Denne tjenestetid er i forsvarsforliget ikke forudsat yderligere reduceret, idet dette værn ikke gennemfører genindkaldelser, som for hærens vedkommende andrager indtil 2 måneder.

Antallet af frivillige i søværnet er siden ordningens gennemførelse steget fra ca. 1.200 til ca. 1.900, idet søværnet på baggrund af tilgang af teknisk mere kompliceret materiel har måttet øge kontingentet af frivilligt personel.

Ved flyvevåbnet forudsattes tjenestetiden i forsvarsforliget nedsat til 12 måneder, efterhånden som det fornødne antal frivillige var tilvejebragt. Flyvevåbnet har siden ordningens gennemførelse haft en fremgang fra 2.200 til 3.900 frivillige, hvilket fra 1964 har muliggjort en nedsættelse af tjenestetiden til 14 måneder. Det skal tilføjes, at det i bemærkningerne til lovforslaget af 1960 er forudsat, at der indtil videre ikke gennemføres genindkaldelser i flyvevåbnet.

VICTOR GRAM

/ B. Jacobsen.

Til finansudvalget.